

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobce: I. **K.**, nar. X, trv. bytem X, zast. JUDr. Ladislavem Kolačkovským, advokátem se sídlem Praha 1, Panská 895/6, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5. o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30.5.2013 č.j. X,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30.5.2013 č.j. X a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21.3.2013 č.j. X se **z r u š u j í** a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náklady řízení ve výši 2.600,- Kč k rukám jeho právního zástupce JUDr. Ladislava Kolačkovského, advokáta, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení (dále také ČSSZ) ze dne 30.5.2013 č.j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 21.3.2013, kterým byl žalobci odňat invalidní důchod od 22.4.2013 podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, pro nesplnění podmínek § 39 odst. 1 citovaného zákona, neboť dle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení (PSSZ) ze dne

8.3.2013 nebyl od tohoto dne uznán invalidním, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 20%.

Žalobce uvedl, že s posouzením svého zdravotního stavu nesouhlasí, neboť jeho zdravotní stav byl nesprávně posouzen. Žalobce totiž splňuje podmínky uvedené v § 38 písm. a) a § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, a má nárok na přiznání invalidního důchodu. Žalobce s ohledem na to navrhl, aby soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila, odkázala na podklad, z něhož vycházela, t.j. posudek o invaliditě ze dne 22.5.2013 č.j. LPS/2013/163-NR-PRH_CSSZ, kterým byl potvrzen předchozí posudkový závěr PSSZ ze dne 8.3.2013, podle kterého žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ČSSZ poukázala na to, že se v tomto případě jedná o posouzení zdravotního stavu a navrhla proto, aby soud v přezkumném soudním řízení vyžádal posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizace a provádění sociálního zabezpečení. V případě, že tímto posudkem nebude prokázána žalobcova invalidita, navrhla zamítnutí žaloby, a v případě opačném ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Praze ve smyslu § 77 s.ř.s. Z posudku podaného touto komisí dne 14.11.2013 pod č.j. 2013/4002-PH zjistil, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) tohoto zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Invalidita dle posudku v I. stupni trvá nadále.

Z posudkového hodnocení je zřejmé, že žalobce byl posuzován jako pracovník se středoškolským vzděláním s maturitou. V jeho anamnéze nebyly uvedeny žádné vážnější choroby. V roce 1987 trpěl bolestmi páteře, pro které byl hospitalizován na neurologii. Od 18 let byl sledován pro vyšší krevní tlak. Od roku 2006 je léčen pro diabetes mellitus. V roce 2007 při progresi dušnosti a pálení na hrudi bylo potvrzeno koronografickým vyšetřením závažné nedokrvění srdečního svalu, nemoc tří tepen. Byla proto v lednu 2008 provedena chirurgická revaskularizace. Absolvoval časný lázeňský rehabilitační pobyt. Při zátěžovém testu se objevil paroxysmus fibrilace síní, málo symptomatický, který se již v dalším průběhu neobjevil. Diabetes mellitus, který byl pooperačně dekompenzován, byl převeden zpět na léčbu PAD. Posudková komise vycházela z pravidelných kardiologických kontrol a zátěžových testů, které žalobce absolvoval, a uvedla, že v době rozhodné pro posouzení šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo postižení srdce a oběhové soustavy, chronická ischemická choroba srdeční, stav po chirurgické revaskularizaci s přítomností arteriální hypertenze a dalších rizikových faktorů, diabetes mellitus. Opakovaně se objevující pocity pálení na hrudi v závislosti i bez závislosti na námaze, pocity buše srdce. Echovyšetření v říjnu 2012 potvrdilo lehkou diastolickou dysfunkci levé komory srdeční. Doložená vyšetření nepotvrdila těžkou poruchu funkce levé

komory srdeční (v 6/2013 60 %), zátěžové testy naopak svědčí pro pokles výkonnosti (v 9/2012 METY 8,3, zátěž 200 W a v 6/2013 METY 5 při zátěži 100 W s tepovou frekvencí 145/min.). Důvodem pro ukončení testu v září 2012 byly bolesti dolních končetin, dušnost a v červnu 2013 dosažení submaximální tepové frekvence. Po zvážení uvedených skutečností nelze prokazatelně konstatovat dlouhodobou stabilizaci ve zdravotním stavu bez podstatného omezení výkonnosti při běžné zátěži.

Komise hodnotila procentní míru poklesu pracovní schopnosti proto podle kapitoly IX. postižení srdce a oběhové soustavy, oddíl A – postižení srdeční, položka 1b s lehkým poklesem výkonnosti, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20 – 40 %. Hodnotila střední procentní hranici, t.j. 35 %, a to i s ohledem na přidružené rizikové faktory (diabetu mellitu) a chronickému vertebrogennímu algickému syndromu páteře při objektivizovaných degenerativních změnách. Nebylo hodnoceno podle písm. c) a d) citované položky, neboť klinický obraz neodpovídal zde uvedeným kritériím.

Posudková komise uvedla, že žalobce je schopen práce středně těžké, jedná se o fyzickou práci, s vyloučením těžké fyzické námahy, v nevhodných klimatických podmínkách, ve vynucených polohách, a nočních směn.

Soud po seznámení se s tímto posudkem dospěl k závěru, že v tomto případě je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. Na základě tohoto posudku je žalobce hodnocen nadále jako invalidní v I. stupni invalidity podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Žalobce nadále bez přerušení splňuje podmínku uznání invalidity I. stupně, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 35 % v důsledku rozhodujícího zdravotního postižení, kterým je postižení srdce tak, jak bylo posudkovou komisí v posudku uvedeno.

Soud nemá důvod pochybovat o správnosti tohoto závěru, neboť posudková komise vycházela při posouzení žalobcova zdravotního stavu z jeho zdravotní dokumentace, po jejímž zhodnocení za účasti odborné lékařky z oboru interního lékařství vyhodnotila žalobcův zdravotní stav s tímto závěrem.

Soud proto rozhodl podle § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s. tak, že zrušil napadené rozhodnutí a zároveň zrušil i rozhodnutí vydané v I. stupni, neboť jsou dány důvody i pro zrušení tohoto rozhodnutí. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. soud zároveň vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku. V dalším řízení bude zahrnuto mezi důkazy a podklady pro nové rozhodnutí i posouzení provedené Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze v posudku ze dne 14.11.2013 pod č.j. 2013/4002-PH. Na základě těchto podkladů pak ČSSZ znovu rozhodne o žalobcově nároku na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

O náhradě nákladů řízení soud pak rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu byla přiznána náhrada nákladů řízení spočívající v odměně advokáta. Odměna byla stanovena za dva úkony právní služby podle § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, po 1.000,- Kč. Zároveň byla přiznána náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu po 300,- Kč. Náklady řízení ve výši 2.600,- Kč hradí žalovaná ve lhůtě stanovené ve výroku tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku l z e podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřípustná.

V Praze dne 12. prosince 2013

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně